...айте ... ну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІ... Ч. 98. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 24-го ТРАВНЯ 1986 | ЦЕНТІВ 25 CENTS | JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MAY 24, 1986 | No. 98. | VOL. XCIII

У ПОНЕДІЛОК В ДІТРОЙТІ ПОЧИНАЄТЬСЯ 31-ша КОНВЕНЦІЯ УНСОЮЗУ; БІЛЯ 400 ДЕЛЕҐАТІВ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ В НАРАДАХ; ЗАСТУПНИК СЕКРЕТАРЯ ОБОРОНИ ВІЛЛІЯМ Г. ТЕФТ IV ВІТАТИМЕ УЧАСНИКІВ В ІМЕНІ УРЯДУ ЗСА

СПРАВА ДОПОМОГИ УКРАЇНІ

Чорнобиль, місце нуклеарної катастрофи, буде мати жахливі наслідки для українського народу через довгі роки. Жертви цієї катастрофи потребують негайної медичної і економічної допомоги.

Досі уряд СССР допустив тільки дуже обмежену допомогу в Україну. Однак нашим обов'язком є дальше наполегливо старатись якнайбільше допомогти нашим братам і сестрам. Тому СКВОР звертається до всіх шкіл включитися в акцію допомоги.

Одною з можливостей для молоді є висилати якнайбільше листів до конгресменів, сенаторів і урядових установ, як також до Червоного Хреста, щоб вони робили усі можливі заходи одержати дозвіл від уряду СССР допустити допомогу жертвам нуклеарної катастрофи. Також поручаємо українській молоді заохочувати іншомовну молодь включитися в цю гуманітарну акцію допомоги жертвам нуклеарної катастрофи в Україні.

Управа
Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради

Джерзі Сити, Н.Дж. — У понеділок, 26-го травня 1986 року, у Дірборні біля Дітройту в готелі Гаєт-Рідженсі починається 31-ша Звичайна Конвенція Українського Народного Союзу.

В Конвенції візьме участь біля 400 делегатів, всі члени Головного Екзекутивного Комітету, Контрольної Комісії, головні радні, і редактори „Свободи" та „Українського Тижневика".

Як звичайно, на Конвенції присутні також почесні члени Головного Уряду в особах Йосипа Лисогора, Степана Куропася, Ярослава Падоха, Марії Душник, Володимира Запаранюка, Анни Чопек, Марії Чучман і Ґеновефи Жеребняк.

В імені Уряду ЗСА на Конвенції виступить заступник **секретаря оборони Вілліям Говард Тефт IV, який виголосить слово у четвер** 29-го травня в год. 10:30 перед полуднем.

Реєстрація делегатів і гостей розпочинається в неділю, 25-го травня, від год. 12.00 полудня до 10-ої вечора, а в понеділок 26-го продовжуватиметься від год. 7-ої ранку.

Конвенцію підготовив окремий Конвенційний Комітет під головуванням головного радного Романа Татарського в Дітройті.

Після святочного відкриття 31-ої Конвенції в понеділок 26-го травня 1986 року о год. 9-ій ранку буде звідомлення Верифікаційної комісії про стан делегатів і вибір конвенційної Президії, Виборчої комісії, Комісії просьб і секретарської комісії. Також покликано до праці Пресову комісію, яку очолює головний редактор „Свободи" Зенон Снилик.

В дальшій програмі Конвенції є заслухання звітів Головного Екзекутивного Комітету, Головної Контрольної Комісії, головних радних, головних редакторів „Свободи" і „Українського Тижневика" після чого буде дискусія над звітами.

Звідомлення Статутової комісії, дискусія і ухвали, звідомлення Фінансової комісії та визначення висоти запорук і платень, справа злуки УНСоюзу та УБСоюзу і вибір Головного Уряду УНСоюзу виповнять дальші дні нарад Конвенції, яка закінчиться в суботу, 31-го травня 1986 року звідомленням комісії просьб, секретарської комісії, внесками і ухвалами для добра організації і різними справами та святочним закриттям.

У навечер'я відкриття 31-ої Конвенції, в неділю 25-го травня ц.р. відбудеться відкриття мистецької і архівальної виставок, які будуть можливі до оглянення в часі цілої Конвенції від год. 10-ої ранку до 7-ої вечора. Вечором того самого дня відбудеться в залі готелю великий привітальний концерт, в програмі якого буде виступ мішаного хору „Трембіта", під мистецьким керівництвом Андрія Стасіва, сольоспів меццо-сопрано Христини Липецької, виступ вокального ансамблю „Волошки" з Ню Гейвену і танцювального ансамблю „Водограй" під керівництвом Мотрі Макар-Федірко.

Віллям Г. Тефт IУ

ЧОРНОБИЛЬСЬКА КАТАСТРОФА МОЖЕ ВИКЛИКАТИ ЩЕ ТИСЯЧІ СМЕРТНИХ ВИПАДКІВ

Відень, Австрія. — Тут почалося надзвичайне засідання ради директорів Міжнародної аґенції в справах нуклеарної енерґії, скликане з ініціятиви Західньої Німеччини для обговорення чорнобильської катастрофи. На цьому засіданні совєтський представник Боріс Сємйонов повідомив, що в результаті катастрофи загинуло вже 15 осіб.

Учасники наради, як повідомляють, були захоплені словами Міхаїла Ґорбачова, який закликав „створити міжнародний режим безпечного розвитку нуклеарної енерґетики", в рамках якого „необхідно налагодити систему оперативного оповіщення і представлення інформації на випадок катастрофи на нуклеарних електростанціях, особливо, коли це супроводжується виходом радіоактивности".

Учасники наради, які представляють 35 країн, підписали заяву з закликом створити таку систему оперативного оповіщення і укласти міжнародну угоду про координацію заходів на випадок катастрофи.

Заява ради директорів Міжнародної агенції в справах нуклеарної енерґії також закликає скликати протягом трьох місяців засідання для перевірки інформації про катастрофу на чорнобильській нуклеарній електростанції.

Газета „Лос Анджелес Таймс" наводить слова почесного професора Каліфорнійського університету в Берклі Джана Гофмана, який підрахував, що радіоактивність з чорнобильського реактора викличе в країнах Скандинавії і Східньої Европи приблизно 32,900 випадків захворіння раком, при чому половина з них матиме смертельні наслідки. В СССР від рака, викликаного наслідками чорнобильської катастрофи, можуть померти 23,000 осіб.

Два інші американські дослідники висловили здогад, що в Скандинавії, Европі і Совєтському Союзі захворіє раком 51,280 осіб, але смертельних випадків буде значно менше, ніж вважає професор Дж. Гофман, — 5,128. Розходження між цими прогнозами пояснюється різною методологією. Автори другого дослідження брали до уваги мінімальну кількість викиду радіоактивности і заявили, що їхні дані можуть бути збільшені в десять разів.

В. Кортні виступить у Філядельфії

Філядельфія. — У п'ятницю, 30-го травня, заходами Комітету Оборони Національних і Людських Прав в Україні, відбудеться тут в УОКЦентрі зустріч громадянства з майбутнім генеральним консулем в Києві д-ром Вілліямом Кортні. Зустріч запляновано на год. 8-му вечора в Конференційній залі центру.

Як відомо, згаданий комітет, що його очолює мгр Уляна Мазуркевич, працював на протязі шістьох років над встановленням, якщо не амбасади, то принаймене консуляту в Києві.

Зустріч у Філядельфії — одна з багатьох, що їх відбуває В. Кортні, щоб запізнатись з головними питаннями **і проблемами української** громади та поінформувати її про працю консуляту в Києві.

Літній курс в Римі відбувається, зустріч молоді у Франції відкликана

Чикаго (Філія УКУ). — На багато запитань про цьогорічний літній курс Українського Католицького Університету в Римі повідомляємо, що не зважаючи на деякі поголоски про непевність поїздок до Европи, з Риму інформують, що ситуація в Італії спокійна і туризм з-за океану відбувається нормально.

Цьогорічний літній курс УКУ розпічнеться, як було заповіджено, у понеділок, 16-го червня, і буде тривати до середи 16-го липня, з участю студентів з Канади, Америки, й Европи. Цьогорічна тема „Українська діяспора в західньому світі і Східній Европі" заповідається однією з найцікавіших і її представлять у різних аспектах вісім викладачів. Передбачаються краєзнавчі прогульки в Римі та по Італії, як також цікава культурна і товариська програма.

Заповіджену на 18-го липня — 5-го серпня поїздку до Франції і Бельгії та з'їздпрощу української католицької молоді в Люрді-Парижі-Меквіллері через організаційні трудноші відкликано. Ця поїздка-зустріч української молоді з Америки й Европи, що мала відбутися під кличем „Благословен Бог, Отець батьків наших", евентуально, буде зорганізована напередодні ювілею Тисячоліття Хрищення Руси-України в 1987 році з тією ж програмою і змістом.

Тому, що є ще кілька вільних місць на літні курси в Римі бажаючі можуть зголоситися ще додатково, як також можуть отримати стипендію від товариств **„Свята Софія" в Америці** і Канаді на покриття коштів оплати курсів та перебування в Римі. Найкраще зголошуватися телефонічно на число (312) 278-3348. Адреса: Center of Ukrainian and Religious Studies, 2305 W. Superior St. Chicago, Ill. 60612.

Американська журналістка обурюється мовчанкою про Великий голод

Джерзі Сити, Н. Дж. — У щоденнику „Дейлі Таргум" **з 24-го квітня ц.р. появився** обширний коментар журналістки Кеті Янг п. н. „Чому голокост залишається незнаним", в якому аналізує причину повної мовчанки американської телевізії на тему Великого голоду в Україні в 1932-33 роках та документального фільму „Жнива розпачу", який виготовлено в Канаді.

В тому випадку вона уважає, що совєтський уряд має великого приятеля в американських засобах масової інформації, починаючи від „Ню Йорк Таймсу", який дозволив своєму московському кореспондентові промовчувати совєтське винищування голодом українського населення та в ЗСА В. Дюранті ще отримав нагороду Пуліцера. Це довело до того, що до сьогодні Великий голод був на Заході зовсім невідомий.

Журналістка, покликуючись на статтю Петра Палюха у „Нешенал Рів'ю", інформує читачів про документальний фільм „Жнива розпачу", що міг би американську публіку правдиво поінформувати про цей промовчуваний геноцид, якщо б його передавали в американській телевізії. Вона підкреслює, що й преса в ЗСА **промовчала тепер факт, що** цей фільм отримав першу нагороду на Міжнародному фільмовому фестивалі в Ню Йорку у вересні минулого року та стверджує, що ні одна з телевізійних мереж в ЗСА не прийняла до висвітлення цей фільм.

Зокрема вона гостро атакує публічну телевізійну станцію ПБС і цитує статтю Джана Коррі з „Ню Йорк Таймсу" з 20-го квітня ц.р., де він стверджує, що **документальні фільми ПБС** мають наглядно ліву закраску, хоча станція одержує федеральну допомогу. Отож було б добре, коли б тепер саме ця станція дала для рівноваги своїм глядачам „Жнива розпачу" суґерує **К. Янг, але як сама стверджує**, це не станеться, бо існує упередження.

„Жнива розпачу", знаменитий документальний фільм про Великий голод в Україні, натрапив в ЗСА на „залізну заслону", — пише авторка статті.

У СВІТІ

СПЕЦІЯЛЬНИЙ АМБАСАДОР Ізраїля і відпоручник прем'єра Шімона Переза прибув до Вашінґтону на розмови з державним секретарем Джорджом Шулцом. Його завданням є переконати Шулца, щоб він знову взяв мирову ініціятиву на Близькому Сході у свої руки і допоміг Ізраїлеві позитивно полагодити дві справи: назріваючий ізраїльсько-сирійський воєнний конфлікт і непорозуміння з Єгиптом. Для цього потрібно, щоб Дж. Шулц приїхав до Єрусалиму і при тій нагоді відвідав столиці Єгипту і Сирії. Азер Вайцман заявив кореспондентам, що Державний департамент ЗСА обміркує пропозицію Ізраїля, але чи поїде Шулц на Близький Схід покищо не відомо.

ГОЛЛЯНДСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР-міністер Рудд Люберс здобув більшість у парляментарних виборах і тому у політичних колах існує переконання, що він далі керуватиме консервативною коаліцією. Люберс 47-річний мільйонер і бизнесмен на велику скалю, все ще користується популярністю серед голляндського населення, яке оцінює його закордонну і внутрішню політику та справедливе відношення до всіх верств населення. Його поміркована політика у відношенні до Заходу і Сходу є також частиною його політичного успіху.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Коразон Акіно у Філіппінах починає поволі але систематично націоналізувати деякі великі корпорації і підприємства, власниками яких є переважно прихильники колишнього президента Фердінанда Маркоса. Прихильники Акіно за кордоном дораджують їй діяти у цьому відношенні дуже обережно, щоб не викликати хвилі протестів власного населення. Як відомо, у Філіппінах все ще існує сантимент до попередньої влади, яка існувала задовго, щоб її порядки можна було змінити на протязі одного року.

В АМЕРИЦІ

АМЕРИКАНСЬКІ ГАЗЕТИ надрукували великі статті з приводу номінації 55-річного дипломата Юрія В. Дубініна на становище амбасадора СССР у Вашінґтоні на місце Анатолія Добриніна, який відбув на цьому пості 24 роки і тепер став одним із секретарів Центрального Комітету КПСС. Газети одностайно зауважують, що західні дипломати і обсерватори були заскочені номінацією Ю. Дубініна на цю посаду. Протягом останніх трьох місяців на Заході обговорювалося декілька кандидатур на місце А. Добриніна, але ім'я Ю. Дубініна серед них не згадувалося. Газета „Ню Йорк Таймс" пише, що за два місяці, які Дубінін пробув в Об'єднаних Націях, він не зміг зробити доброго враження на своїх західніх колеґ. Коли Вашінґтон вимагав скоротити кількість совєтських працівників в ОН, Дубінін накинувся на ЗСА і обвинуватив їх в „політичній диверсії". А американський налет на Лівію він назвав „бандитизмом".

ДЕПАРТАМЕНТ ПРАЦІ повідомив, що в квітні гуртові ціни зменшилися на 0.3 відсотка в порівнянні з березневими. Зменшення відбувається третій місяць підряд і в загальний кількості воно становить 4.3 відсотка. Це є великим тримісячним зменшенням цін після періоду від листопада 1948 року до січня 1949. Департамент праці повідомив також, що особистий дохід американців збільшився в квітні на 1.2 відсотка в порівнянні з березневим. Речник Білого Дому Леррі Спікс прокоментував це так: „Нинішні приємні новини прийшли після того, як стало відомо, що за перший квартал цього року валовий національний продукт збільшився на 3.7 відсотка. Все це свідчить про те, що економіка країни переживає розквіт і нині нема ніяких підстав очікувати зменшення економічної активности в найближчі місяці".

К. Вальдгайм засуджує фанатизм і ненависть

Відень, Австрія. — Курт Вальдгайм, кандидат на президента Австрії і колишній генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй на протязі 10-ох років, якого обвинувачує тепер Світовий жидівський конгрес у воєнних злочинах та його участі у військових частинах, що нібито брали участь у поборенні комуністичних партизанів. В Югославії та вивезенні грецьких жидів до концентраційних ґітлерівських таборів смерти в Польщі, засудив прояви ненависти і фанатизму. Його засуд включав також засуд нацистських злочинів, доконаних в різних країнах окупованих ґітлерівською армією.

Найцікавішим місцем у промові К. Вальдгайма, яку він виголосив напередодні повторних президентських виборів, що відбуватимуться в неділю, 8-го червня ц.р., був його заклик до австрійського народу поборювати всякі форми антисемітизму, бо антисемітизм це поширювання ненависти до певної частини громадян і фанатизм, який завжди був шкідливим явищем.

„Нацисти причинились до страшного терпіння для людей жидівської національности по цілій Европі під час Другої світової війни, заявив К. Вальдгайм, — серед яких були також австрійські громадяни, які були змушені втікати, або були знищені в численних концтаборах. Але це не значить, що я, визнаючи нацистські злочини, признав рацію тим, які поширюють ненависть і фанатизм тепер". При тому він ще раз підкреслив, що особисто не брав жадної участи у злочинних актах насильства чи вбивств, як про це говорять представники СЖК.

Останні опитування виказують, що К. Вальдгайм перемагає свого головного опонента д-ра Курта Штайрера на шість відсотків. Речники народно-консервативної партії, яка всеціло підтримує Вальдгайма на президента, кажуть, що всякі напади на їхнього кандидата йому не шкодять, а може навпаки, допомагають, бо чим виразніше є вмішування посторонніх чинників у внутрішні справи Австрії, тим сильніше об'єднуються австрійці довкола особи К. Вальдгайма.

Пресове агентство Ройтерса також інформує, що уряд Югославії відмовився опублікувати документи про К. Вальдгайма перед президентськими виборами і тим самим дав до зрозуміння, що він не бажає встрявати у внутрішні справи сусідньої держави.

Високі осяги молодої української лещатарки

(Я.Т.). — Дванадцятилітня Аня Лукасевич здобула цього року два високі лещатарські осяги. Вона здобула у крутобігу у категорії 12-літніх дівчат перше місце у ЗСА і у великому крутобігу друге місце у цій самій віковій групі.

Оцінку змагунів веде Лещатарське товариство ЗСА. Згадані осяги Ані були проголошені тією організацією у дні 12-го березня ц.р.

Аня Лукасечив живе у Дулут, Міннесота, де її батько д-р Омелян Лукасевич є професором іммунології у Медичній школі університету Міннесоти, а її мати Марта працює як дослідник у департаменті хемії того ж університету.

Спортова активність Ані не перешкоджає їй бути постійно відзначаючою ученицею у школі. Варто теж згадати, що Аня є пластункою-самітницею і що вона відбула уже три літні пластові табори.

Брат Ані, 9-літній Стефан є теж знаменитим лещатарем. Обидвоє вони є членами 362-го Відділу УНСоюзу.

А. Лукасевич в крутобігу.

СПОРТОВО-ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР

Матаван, Ню Джерзі. — Загін „Червона Калина" організує спортивно-вишкільний табір для юнаків і юначок, який відбудеться на оселі Вовча Тропа в Іст Четгемі, Н. Й., від 26-го липня до 9-го серпня ц.р. Програма табору включає: лучництво, руханку, плавання, стрільбу, легку атлетику, гри і буде можливість здати відзнаку Фізичної Вправности. Оплата табору 250 дол. По інформації слід звертатися до: Володимира Воловодюка, 66 Susan Dr., Chathan, N. J., tel.: (201) 635-8814 або до Нестора Голинського, 27 Daniel Dr., Matawan, N. J., tel.: (201) 566-4467.

Відбулася конференція для створення Української Мистецької Ради

Едмонтон, Альта. — В днях 16-19-го травня ц.р. тут відбулася конференція, що мала на цілі створити Українську Мистецьку Раду, яка дала б моральну і матеріяльну підставу створити український театр в Альберті, піддержувати українську музику, хори, танцювальні групи та праці на полі літератури і мистецтва.

У рамках конференції промовляли д-р Володимир Р. Петришин, проф. Манолій Лупул, проф. Богдан Кравченко і Яр Баран.

Конференцію спонзорував місцевий Відділ Комітету Українців Канади і Канадський Інститут Українських Студій при університеті Альберти. Обговорено широкі завдання Української Мистецької Ради у підтримці та розвитку всіх ділянок української культури на заході Канади, які можуть оживити та поширити культурні прояви, як саме створення постійного українського театру чи поширення літературної і мистецької творчости.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Загрожені радіостанції

Радіовисильні „Радіо Свобода" і „Радіо Вільна Европа", які грали першорядну ролю у суперництві демократичної та комуністичної ідеологій, раптом опинилися під загрозою свого існування. Діючи з Мюнхену, отже на території Західньої Німеччини, орудували у своєму щорічному бюджеті німецькою валютою. Коли доляр вартував 3.08 німецької марки, не було проблеми втримувати ці радіостанції. Але в минулому році прийшла поважна знижка американської валюти і звишка валюти німецької і один доляр вартує тепер тільки 2.17 марки. Ця зміна валютної реляції вдарила по бюджеті обох названих радіовисилень, що їх персонал — редакційний і технічний — становив спершу 2,700 осіб. Некорисна для туристів та існуючих установ за кордоном знижка вартости доляра, була корисною для експорту американського краму, який став дешевшим для покупців в Німеччині чи Австрії. Але болюче відбився на проблемі збереження отих двох радіовисилень в Німеччині. Вони були сіллю в оці кремлівських володарів, бо вони були сильною зброєю демократичного світу, який передавав підсовєтським громадянам всі ті відомості з життя і відносин у самому СССР, як і за кордоном, що їх совєтська офіційна пропаґанда — преса, радіо й телевізія — або замовчувала або передавала брехливо чи перекручено. Хоч редакційний і технічний персонал скорочено до 1,700 осіб, все одно та зміна у валютовій реляції принесла кругло 22 мільйони дефіциту у 100-мільйоновому річному бюджеті обох тих радіовисилень.

Однаково американський Уряд як і обидві партії у Конгресі одностайно визнавали величезне значення отих радіовисилень у хронічно напружених відносинах між Сходом і Заходом і не відмовляли кредитів на їх утримання. І тепер Конґрес включив 100-мільйонову суму у новий бюджет, призначений на ті радіостанції. Але Президент не погоджується з різними позиціями у тому бюджеті і погрожує своїм вето. Коли б таке сталося, то з днем 1-го липня цього року ті дві радіовисильні перестали би діяти — на велику радість всього комуністичного Сходу. Так, наприклад, речник польського комуністичного уряду, цілковито підпорядкованого Москві, признав, що без моральної підтримки від радіовисилень „Свобода" і „Вільна Европа" перестав би діяти в Польщі опозиційний супроти режиму рух „Солідарности". Американські фахівці твердять, що не зважаючи на комуністичні спроби заглушувати американські радіопередачі, кругло 50 мільйонів людей в СССР і його сателітських країнах постійно слухають передач оцих двох вищеназваних радіовисилень з Мюнхену і також „Голос Америки" з Вашінґтону.

Голова Ради міжнародного радіопересилання, видавець-редактор Малькольм Форбес вдарив на сторінках „Ню Йорк Таймсу" у дзвін тривоги, щоб жертвою суперечки між Президентом і Конґресом за державний бюджет не впали дві радіостанції в Европі, справжні фортеці у перманентній боротьбі ідеологій демократизму і тоталітарного комунізму. У минулому вже не раз було також таке, що в обох палатах Конґресу ті обидві радіовисильні знаходили палких оборонців в особах впливових конґресменів і сенаторів з обох партій. Тому треба висловити надію, що й тепер загроза ліквідації цих преважливих станиць ширення правди серед обріхуваних громадях під комуністичним режимом спонукає законодатців і Білий Дім знайти вихід, щоби не робити Москві такого дарунку за панування у Кремлі Міхаїла Ґорбачова та в Бельведерському палаці у Варшаві його „ґрадоначальніка" Ярузельського.

ФАХОВІ ЗЛОДІЇ ВКРАЛИ 17 образів, вартости приблизно 45 мільйонів долярів, з люксусового помешкання ірляндського мільйонера біля Дубліна. Поліція розпочала слідство і розшуки за образами, які мали велику мистецьку вартість.

ПІВДЕННОКОРЕЙСЬКІ студенти, прихильники опозиційних партій, які ведуть тепер сильну кампанію проти уряду і домагаються зміни конституції, знищили в місті Пусані внутрішнє влаштування американського будинку, який служив для військовиків і їхніх родин як культурний центр. Заки наспіла поліція, студенти вже вибили майже усі вікна в будинку, поламали меблі і намагалися підпалити бібліотеку. Речник американської амбасади в Сеулі заявив, що 21 студентів брали участь у захопленні будинку і не треба виключати, що подібні антиамериканські випадки траплятимуться частіше з огляду на пожвавлену діяльність опозиції.

Ярослав Курдидик

ЧОРНОБИЛЬ ПЕРЕСТЕРІГАЄ І ПОГРОЖУЄ!

Після безперебійних наших трагедій, жахливого і нелюдського голодомору, а з черги довоєнного і післявоєнного терпіння, Україну навістило нове страхітливе нещастя — вже теперішньої модерної, бо атомової засяжности, що в ньому Чорнобиль — став горезвісним символом. І ймення Чорнобилю перейде до історії, як своєрідний заклик діймаючої загрози і повсякчасної перестороги...

У Чорнобилі ще й далі проходить боротьба без фронтової лінії. Вона, ця боротьба хоч і безкровна, але страхітлива у своїх наслідках. Випадок трапився під час миру. Але тепер уявім собі, що стапося б, якщо того роду нещастя, трапилося б під час війни і то у декількох місцях водночас?...

На основі опінії нуклеарних експертів та на їхніх аналітичних погрозах виявляється, що наслідки із розмірів нуклеарного розряду, який трапився в Чорнобилі, важко охопити і взяти, чи вмостити в будь-які цифрові, або статистичні підсумки. Єдині дані, що їх у пересічі і стереотипно процитовується засобами масової інформації, це факти із наслідків радіяції і, як живих, подається людей-свідків, що пережили були приблизно подібні випадки, як у Чорнобилі, із наслідками радіяційної нищівности.

В останньому 20-тиріччі було чимало, може далеко менших розмірів вибухів, чи пак розряджувань, у нуклеарних реакторах. Із замітних, були у Віндскейл, Великобританія у 1957 році, в якому загинуло біля 20 осіб, а понад сотня були важче і легше пошкоджених радіяційними діями, а в ЗСА, відомий нещодавно Тримилевий Острів, Пенсильванія, який вчасно пощастило припинити і зліквідувати, без жертв у людях.

І про це, що трапляється на Заході, хоч би із найважчими випадками, ми знаємо, але зате ми не знаємо і довідуємося тільки у врядигоди, що трапляється за „совєтською нуклеарною завісою". А про трагічний і болючий для усіх нас випадок у Чорнобилі ми довідалися із великим опізненням і то достеменно, завдяки радіяційним помірам і пересторогам зі шведської столиці, Стокгольму.

Бож у СССР, чи пак у „країні рад" складених із усіх суперлятивів та вдосконалювань не має нічого недовершеного і недосягнутого, завдяки... ударним п'ятирічкам. І тільки дорогою західніх шпигунських сателітів, стало відомо, що самих не великих, а просто грандіозних своїми розмірами, було коло 15 випадків у Прибайкальському обширі та „неісходімому Сибіру", що в них загинули чільні цивільні і військові нуклеарні експерти, не згадуючи про інші людські та матеріяльні втрати. Воно теж було одною із тих основних причин, чому ще й досі совєтські міжпростірні досягнення шкутильгають, бо виростити нової плеяди нуклеарних експертів, нелегко.

Не лише над Европою, але теж і над рештою світу, повиснула зловіща тінь із Чорнобилю. Москва пригадалася на цей раз знову світові, що примара совєтської армії, вивінуваної у мультимільйонову нуклеарну меґатонність — не перестає бродити і загрожувати усій теперішній цивілізації. І що Захід, очолюваний Америкою далі допомагає своєю технологією, вирощувати найсильнішого ворога, який загрожує їхньому існуванню своїм модерним, нуклеарним голокостом...

Дуже важливе і гідне окремого відмічення, що Чорнобиль струснув та захтивізував, дослівно у всьому світі не лише поставити рубом питання, — як поступати і взагалі, чи слід у майбутньому розбудовувати дальші побудови нуклеарних продуктивних осередків, що виявляються відносно, найдешевшим джерелом постачання енерґії для цивільних послуг.

А далі і, це теж може ще вагоміше питання, який вплив у найближчому майбутньому матиме, така евентуальна сувора контроля у національній обороні всіх індустріяльних заавансованих державах? Бо чейже ж всі оці наводні і підводні бойові морські одиниці із нуклеарним погоном, це ж на простій мові велетенські, або менші своїми розмірами — „Плаваючі Чорнобилі"... І коли бувають випадки, що вибухові розладки траплялися у грубезно „опанцерених силосах", то чого тоді можна очікувати від усіх цих морських одиниць, що їхні погінні нуклеарні мотори обрамовані та обведені неспівмірно тонкою зовнішньою охоронною стіною, як це можна сконстантувати у постачальних осередках, різнотипних реакторів на землі.

Немає ніякого сумніву в тому, що трагедія у Чорнобилі, як про це можна почути чи вичитати в міжнародних інформаційних джерелах, — матиме теж діймаючий вплив на перебіг і вислідй у дальших переговорах про роззброєння. Із останніх заяв представників — Карпова від СССР і Кемпелмана із ЗСА, у Женеві, виявляється, що після дотогочасних зустрічів і переговорів у конференціях мусять заіснувати доосновні зміни у веденні дотеперішніх дебат.

Бож на самому ділі, обидва партнери і ЗСА і СССР, нагромадили стільки нищівних нуклеарних зарядів, а Чорнобиль відкрив тільки манюсенький рубчик та показав своїм трагізмом, часточку із наявности того, що коли не заіснують зміни і постанови у роззброєнні, то тоді світові загрожуватиме цілковите вселюдське самознищення.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про „Квітку УНСоюзу"

Хто її не знав, цієї „Квітки УНСоюзу", що жила своєю організацією та її добром на протязі 35-ти років?

Тридцять п'ять років вона провела в адміністрації „Свободи" і кожний, що потребував вістки, оголошення, повідомлення про імпрезу добре знав, що „пані Квітка" подбає, помістить, порадить, бо вона тут на своєму місці, при своєму бюрку і телефоні.

Тридцять п'ять років — це довгий проміжок часу і тому не диво, що Квітка і УНСоюз злилися в одне, що це не була для неї лише праця, але це було її життя. Вона ж не лише просиджувала у адміністрації „Свободи" довго, поза урядові години, але також була активною у організаційній праці Українського Народного Союзу як секретарка найбільшого 25-го Відділу, цієї установи, як постійна учасниця конвенцій і як постійна приятелька Союзівки.

Довголітні співробітники УНС пригадують нам із сантиментом ті давні, призабуті часи, коли вона сповнена гумору і темпераменту організувала перші конкурси на „Міс Союзівку", писала скечі, укладала програми в часі літнього сезону Союзівки і сама виступала, захоплюючи глядачів своїм приємним голосом і акторськими здібностями.

Все це, однак, що захоплювало і давало радість її оточенню проходило немов мимохіть, як частина її особовости, а не як намірена ціль, розцвітало і вмирало, не залишаючи крім гарного спомину ніякого тривкого сліду, ніякого бажання письменницької, акторської чи громадської слави.

Така була „пані Квітка" довгими роками і такою скромною довелося і нам її пізнати у останніх роках, коли хвороба і самотність давно відібрали її темперамент, веселість і невсипущу енергію. Але „Квіткою УНС" вона залишилася до кінця перебування при своєму бюрку, заложеному карточками, паперами, картотекою, що були нерозривною частиною завідування відділом оголошень.

Не один раз ми проходили пізними пополудневими годинами, коли довкола вже панувала пустка і бачили її дрібну пригорблену вже постать при цьому бюрку — не спішно було їй до пустої хати. Але не зважаючи на всі недомагання, вона не хотіла відірватися від своєї праці, від того постійного контакту з людьми, що був завжди для неї так важливий. Здавалося, що знала вона кожного із нашої широкої громади, кожну організацію і її навики чи бажання. Навіть у щораз частіших випадках сумних вісток про смерть члени родини, які подавали оповістку відчували співчуття і тепло, бо у неї давню життєрадість заступив зворушливий сантимент.

Коли ми зустрічалися у праці та перекидалися словами вона перечитуючи фейлетони О—КИ, завжди звертала увагу на такі, що вдаряли у сантиментальну нотку.

При останній нашій такій зустрічі мимохіть Квітка звернулася не то з питанням, не то із проханням: „А напишете знову щось „серцещипатильне" на День Матері?

Ми обіцяли, не сподіючись, що в два дні після того, як грімко співали їй „Многая літа" в день народин, Квітка несподівано залишить свою улюблену працю, свій УНСоюз.

У свідомості цього, що до неї не доходять вже ніякі події нашого світу, ми, пишучи про українських машучи про українських матерів у їхній день думали про Квітку і її прохання. І це був наш останній подарунок для цеї, що довгі роки давала все, що мала найкраще українській громаді.

О—КА

Микола Бараболяк

ДОЗРІВАЄМО ПОЛІТИЧНО?

У деяких наших колах ще не вмовкли голоси, що наші демократично зорієнтовані провідники „розбили" нашу „єдність", об'єднавши наші організації з демократичними настановами в УАКРаді. В пресі було багато лементу, саму подію дехто вважав жахливим катаклізмом, який навістив нашу громаду в ЗСА; деякі наші авторитети (головно з кіл духовенства), робили заходи латати „єдність" між авторитарними елементами і демократичними, що показалось, неможливе. В такому нашому підході до питання нашої організованости проявляється наявно наша політична незрілість. Що маю на тямці, коли говорю про „зрілість"? В її найбільш елементарній формі політична зрілість зачинається від експансії політичного процесу з метою дозволити більшій пропорції громадян брати участь у рішенні, хто її провід і кудою цей провід має вести. Такий процес розвитку може йти різними шляхами і методами, але мусить вийти поза межі проводу в руках одної людини, чи підібраної ним кліки. Щоб громада жила здоровим життям мусять бути чітко встановлені методи зміни її проводу та упорядкованого, всім відомого способу, його переходу у нові руки. В ніякому разі методи зміни в проводі не можуть бути спетрифікованими, які не допускали б до основної зміни проводу на довший час.

Я свідомий того, що залишки нашої авторитарної системи, які так довго спиняли можність існування ефективного плюралізму у нашому громадському і політичному житті, годі нав'язувати до переходу від авторитаризму до плюралізму в державних політичних системах світу. Там йдеться про перехід дійсної влади в громаді в нові вільніші руки, коли у нас може бути мова тільки про радше символічну „владу", яка фасцинує, однак, деяких наших провідників. Але деякі висновки з обсервації переходу влади від авторитаризму до демократії можуть мати сенс і для нашого політичного мікрокосму у світі. Коли думати про проблеми авторитарних систем, зразу насувається філіппінський казус. Маркос зробив у минулому багато добра своїй державі, зокрема він успішно хоронив Філіппіни перед поширенням совєтських впливів та підніс економічний рівень країни. Коли зробив помилку, то не тому, що переоцінив свою популярність у народі і на свою біду проголосив перед часні нові парляментарні вибори на лютий цього року, а тому, що припинив діяння конституції ще 1972 року і поставив себе понад неї. Не рахувався з тим, що старіється, що конечно приготовити шлях для переходу влади в нові руки, а щоб то не потрясло системою, конечно було зачати ділити владу з представниками народу, а зокрема з наростаючими демократичними, опозиційними силами. Це єдино могло забезпечити стабільність системи і не виставляти її на судороги зміни: просто Провидіння послало Філіппінам цю Корі Аквіно. Але чи все ж таки система приготована на зміну, коли нарід підготований вкластись у нову дійсність? Міг Маркос перейти в історію як динамічний провідник-патріот, а так скапарився і зробив своєму народові велику кривду, не підготовлячи його на зміну.

Доля Маркоса мусіла певно потрясти двома другими авторитарними системами, які досі втримались на далекому Сході. Південною Кореєю і Тайваном. Виглядає, що диктатор Кореї Чун Ду Гван зрозумів, що його авторитарна влада тріщить і що годі продовжувати цю систему у нескінченість. Зачинає толерувати опозицію (очевидно не без тиску з боку ЗСА) і виразно заявив, що за два роки, коли скінчиться його каденція, уступить. Чіян Кай-Шек на Тайвані заклав був династію, встановивши на пост президента свого сина Чіянг Чінґкуо. Син той хоровитий не подбав раціонально про продовження династії. Але віце президентом Тайвану є тайванець-автохтон Лі Тенгґуі, який, виглядає, перебере владу після смерти Чіянг Чінґкуо. За 35 літ чанґкайшеківського панування на Тайвані виросло нове покоління, яке не бачить сенсу в продовжування клича „відвойовання" суходолу, бо це зовсім безнадійне, а хотіло б заховати якнайбільше вольностей в автономічному зв'язку з КНР. Оттак тайванському авторитаризмові йде мабуть природний кінець.

Слідкуєш теж за тим, що твориться нині у самому Китаї і дивуєшся. У В'єтнамі, Камбоджі, в сателітських державах Европи, і всюди під контролею совєтського типу типу авторитаризму (чи радше тоталітаризму), нема навіть натяків на зворот від авторитаризму. А в Китаї під керівництвом Денґ Шіяопінга, виглядає, що воно йде дуже осторожним кроком у напрямі до кращого. Денґ зробив бага-

(Закінчення на стор. 3)

ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО Ройтерса інформує, що офіційні урядові особи з кабінету західньонімецького канцлера Гельмута Коля вели таємні розмови з представниками альбанського уряду з метою встановлення дипломатичних зв'язків і започаткування торгівлі. Бонн офіційно не зайняв ще до цієї справи становища, але співробітники Коля призналися до розмов і заявили, що між Західньою Німеччиною й Альбанією немає більше перешкод для наближення. Розмови велися у Відні і будуть продовжуватися в майбутньому. Міністерство закордонних справ в Бонні не виключає можливости виміни амбасадорами в найближчому майбутньому.

УРЯД ПІВДЕННО-АФРИКАНСЬКОЇ Республіки перестеріг сусідні африканські держави, що збройні сили ПАР повторять, у випадку потреби, летунські налети на бази підпільників, які за дозволом Ботсвани, Замбії і Зімбабве, вдержує на їхніх територіях революційна організація Африканський національний конґрес. З ініціятиви цієї організації відбуваються в ПАР усі більші демонстрації і протести проти політики апартеїду білого уряду. В останньому часі закордонний центр „революціонерів", діяльність якого підтримує також Москва, закликає чорне населення до бойкоту уряду білої меншости, не платити податків і відмовитися від всяких заряджень.

Іван Фур

НІМЕЦЬКА ПОЛІТИКА І ПЛЯНИ НА ХОЛМЩИНІ В РОКАХ 1939-44

II.

Після устійнення німецько-совєтської границі в 1939 році в Грубешеві сиділа совєтська комісія, яка організувала і вела пропаганду серед селян на виїзд до Совєтського Союзу. Мимо протиакції, яку вели свідомі українці в 1940 році з Грубешівського повіту виїхало коло 3,000 збаламучених селян на схід. Виїзд не був масовий. У селі Василів, Потуржинської волости, виїхало більш 50 відсотків, а причиною було це, що з того села була родом жінка Микити Хрущова, яка ще перед усталенням німецько-совєтської границі в 1939 році, відвідала це родинне село і її пропаганда, а радше її кар'єра так поділала на село, що більшість мешканців села рішила виїхати до „раю". Розказували селяни Василева, що родичі тієї жінки, ще у Першій світовій війні, виїхали зі села разом з відступаючою російською армією, там залишилися на стало і їх доня зробила таку кар'єру, що вийшла заміж за Микиту Хрущова.

Та вже по кількох місяцях перебування під совєтською системою, ті збаламучені селяни верталися голі босі назад, переходили ночами кордони, але багато з них не осідали на своїх, колись гарних господарках, бо їх передано вже іншим, або продано і доми розібрано.

Шкільний інспектор німець М. Фрідріх, великий приятель поляків, знав польську мову, дуже ворожо відносився до українського шкільництва і його потреб. Його помічником, інспектором польських народних шкіл, а в початках і українських був поляк Грегер, великий шовініст, ендек. Щойно після довгих змагань українцям вдалося виєднати дозвіл на українського інспектора своїх шкіл — і ним спочатку був учитель Микола Хрущ, пізніше учитель Антін Рудиш, а по його відході П. Яворський. Обов'язки українського інспектора були обмежені; він не мав повної автономії у виконуванні своїх обов'язків, а мусів виконувати доручення „шульрата".

У тих волостях, де війтами були поляки, часто вони відмовляли українським школам в зимі опалу, школи мусіли бути замкнені цілу зиму. Також часте замикання шкільних будинків для військових цілей, часом для маґазинування збираних континґентів збіжжя, брак навчальних шкільних підручників, заборона навчати дітей історію і географію рідного краю, це ті труднощі і перешкоди з якими приходилося вести научну і виховну працю, українським учителям в тодішній час. Все таки українці поборювали всякі перешкоди, молодь чисельно горнулася до шкіл, бажала вчитися в рідній мові, і це зобов'язувало та примушувало провід УДК виєднувати дозвіл у німецької влади і організувати різні види українських шкіл.

У селі Вербковичах німецька влада вивласнила місцевий фільварок і в ньому створила табір примусової праці, на яку попадали селяни за різні „провини" і „переступства" окупаційних розпоряджень. Цим фільварком — табором примусової праці — завідував німець крайсляндвірт Кепп, а з його доручення ним управляли фольксдойчі, вчорашні поляки, які сильно знущалися над цими нещасними людьми, особливо українцями, які в більшості за різні брехливі доноси туди попадали. Кару визначувала німецька влада і вона була, від одного місяця до року, а часом довша. Були випадки конфіскати господарства і висилки до концентраційних таборів.

Коло міста Холма, на полі створено для полонених солдатів совєтської армії табір під відкритим небом, обгородили його колючим дротом, обставили будками для сторожі і полонених залишили на повільну смерть без даху чи якихсь охоронних засобів у часі дощів, зимна та поганої погоди. Тримали їх там місяцями і вони десятками денно гинули виснажені голодом, атмосферичними опадами та брутальним поступуванням німецької сторожі. Строго карали тих мешканців, що старалися передати кусок хліба чи якоїсь страви. Полоненими були в більшості українці, які попали в полон в перших тижнях війни. Жадного одягу, коців полонені не діставали, багато з них були дуже легко убрані. Санітарно гігієнічні умовини в тих обставинах були жахливі і тиф та інші хвороби десяткували їх.

Коли під кінець 1942 року їх групами звільнювано з табору, вони виснажені голодом і різними хворобами падали і вмирали на дорогах. Місцеве населення старалося допомагати тим нещасним жертвам, запрошувало до мешкань і годувало, але вони, часто наївшися, попадали в конвульсії і в страшних болях помирали. Український Допомоговий Комітет в Грубешеві займався похоронами тих трупів, які померли на території повіту. Ховано їх звичайно на цвинтарі в Грубешеві, або в котромусь селі, в якому наступала смерть. Похоронами з рамени УДК занимався Теодозій Гарасим'юк, холмщак за фахом учитель, український патріот і гуманіст.

Німці запаморочені своїми успіхами на фронтах, вже в 1942 році підготовляли колонізацію українських земель, згідно з програмою Гітлера. Обергрупенфірер Гльобошнік, головний шеф ССівських і ґестапівських відділів дистрикту Люблин, під кінець 1942 року покликав Переселенчу комісію (Умзідлюнґштаб), яка дістала доручення виселити зі Замістського повіту місцеве населення, польське на захід, а українське до Грубешівського повіту. Замістський повіт призначено для фольксдойчів сербських, басарабських і польських. Цей повіт мав називатися „Гімлерсґебіт". Щоби зробити місце для українців в Грубешівськім повіті, то з нього заплянувано виселити поляків на захід.

Уже в листопаді 1942 року почали переселювати українців зі Замістського повіту і переселено разом 1,327 родин, 7,087 осіб. (Числа і всі дані взято зі статистики УДК в Грубешеві.

Переселенці мали право забрати зі собою все рухоме майно, крім господарського знаряддя і живого інвентаря (корови, свині, кури й інше). Фольксдойчі використовували таке знаряддя, часто озброєні нападали на транспорти, випрягали коні і грабували майно переселенців. Опіку над тими переселенцями накинуто УДК. Перших переселенців

(Закінчення на стор. 3)

ЗУАДК ОСТЕРІГАЄ

На доручення Допомогового Комітету в Бразилії, Екзекутива ЗУАДК остерігає українські організації та індивідуальних жертводавців, щоб не висилали пачок з одягом і взуттям на приватні неперевірен адреси в Бразилії. Комітет залучив теж прізвища тих, що надуживають довір'я українського жертвенного громадянства у ЗСА. Коли ситуація на цьому відтинку не зміниться, ЗУАДК буде змушений проголосити в пресі імена та прізвища п'ятьох осіб у Бразилії.

Прохаємо деякі відділи наших братських союзів у Ню Йорку і Чикаго і молодечі релігійні товариства у Ню Йорку й Дітройті та інших припинити доставу пачок на неперевірені адреси в Бразилії.

Управа ЗУАДК

Православна парафія в Юніондейлі попрощала свого душпастиря

У неділю, 27-го квітня ц. р., у Вербну неділю, по Службі Божій голова Парафіяльної Управи Тиміш Щур запросив парафіян зійти до залі й взяти участь в прощальному обіді на пошану о. д-ра Семена Гаюка, який відходить на відпочинок.

Під час цього прощального обіду зі словами подяки і признання виступив Т. Щур, який підкреслив корисну працю о. настоятеля протягом 12-літнього обслуговування парафії та вручив щедрий подарунок від Парафіяльної Управи, від Сестрицтва та листовне привітання від бувших парафіян родини В. Андре.

Промовляв і заступник голови Парафіяльної управи Іван Саранча, який висловив похвалу о. настоятелеві за твердість його національних переконань.

Отець д-р С. Гаюк в своєму слові подякував Управі, Сестрицтву на чолі з Любою Лятопольською та Лесею Ґураль, за їх труди для церкви й громади, як рівнож і за приготовлення обіду. Згадав отець і про свої успіхи й невдачі в душпастирській праці та зі зворушенням згадав двох видатних парафіян—інж. Сергія Небожинського та Юрія Ґураля, наполегливістю яких збудовано чудову парафіяльну залю. В будові цієї залі морально допомагав своїм словом з амвона й о. С. Гаюк.

Тому що саме в цей день припадав і день народження о. С. Гаюка, Леся Гураль на спеціяльному столику підвезла великий торт, прибраний в жовто-блакитному кольорі.

Співом многоліття й побажанням скорого видужання супроводилось розподілення торта.

Ще раз подякувавши за тепле братське відношення та за участь всім, о. д-р С. Гаюк молитвою подяки закінчив цей прощальний обід.

Валентина Лисяк

Німецька...

(Закінчення зі стор. 2)

приміщено в Молодятицькій, Вербковецькій і Монятицькій волостях. Польське населення з Грубешівського повіту почали виселювати на захід вже в січні 1943 року і тоді виселили поголовно всіх поляків з Уханя, села Розкошівки та Волі Уханської а на їх місця поселили ті українські родини, що їх виселили з Замістського повіту. Переселення поляків тривало до кінця березня 1943 року і їх виселено з таких волостей; Ухане, Грабовець, Білополе, частинно з Мягкого і Дубенки.

Ця переселенча програма і заява совєтського комісаря Гречухи через радіо, що Україна не зрезиґнує з теренів Холмщини, Лемківщини і Ярославщини мала великий вплив на польське населення, яке рішило цей терен лишити пусткою, а самому виїхати на Захід. З поляків лише одиниці виїхали з деяких волостей на Захід і з Молодятич, Вербковичів, Городла і Монятичів та з інших волостей виїхали майже всі, головно спроваджені колись колоністи, які часто самі палили свої господарські забудовання.

Польське населення замість звернути свою боротьбу проти німців і їх плянів переселення, мстилися на українцях, які не мали жадного голосу в тих гітлерівських плянах, навпаки мусіли також покидати свої загосподарені добра-маєтки. В березні 1943 року згинув з їх рук д-р Микола Струтинський голова УДК в Грубешеві, кілька війтів у волостях та багато невинних громадян, у тому жінки і малі діти. Та це вже інша тема до опрацьовання.

Дозріваємо...

(Закінчення зі стор. 2)

то, щоб приготовити ґрунт для упорядкованого переходу влади. Треба собі здати справу з того, що в країні понад більйонового населення, у тій бідній країні, не може бути й мови про господарку вільного ринку. Там мусить існувати державна контроля економіки, щоб не повернулись жахливі часи нужди перед революцією. Як і всюди, перехід від авторитаризму до демократії не може бути там наглим, до того треба підготовляти ґрунт, виробляти політичну зрілість у народі, що Денґ і робить.

Залишки авторитаризму отже у відступі. Це виразно бачимо на далекому Сході, як теж у Південній Америці (Арґентина, Бразилія, Уруґвай), останньо Ґватемаля. Авторитаризм збанкрутував в очах світу, і якими благородними цілями він не прикривав би себе, він не встоїться, коли громада політично дозріває (як і соціяльно та економічно). Авторитаризм ніяк не згармонізувати зі скомплікованістю нинішних соціяльних і політичних відносин. Перехід від авторитарних ідей до демократії без сумніву несе хвилі непевности, розчарувань, роздвоєння, іноді спазмів. Але це неминуче переходове явище, яке треба переболіти.

У такому світлі бачу і у нас судороги у співіснуванні на терені ЗСА УККА, організації, де ще позначуються залишки авторитаризму, і УАКРади, яка намагається жити згідно з принципами демократії. Час нашій демократії йти відважно, не лякаючись закидів. Маючи вибір між дальшим потуранням зазіханням нашого безглуздого псевдоавторитаризму і принципом практикування демократії, не було іншого виходу як створити другу центральну організацію. Може порівнювання нашого рідного авторитаризму з такими ж — філіппінським, корейським, тайванським — не вповні сумісне, усе ж корінь лиха той сам. Авторитаризм виходить з моди й ужитку і інших народів, тож мусимо урешті-решт протиставитись йому рішуче і відважно і у нас! Йдеться про те, щоб ми врешті політично дозріли, а під авторитаризмом це немислиме. Він припинює процес політичного дозрівання. А від нашої зрілости залежить наша доля... І те, що залишимо наступним поколінням і щоб діти з нас не глузували...

Вечір на пошану українських неоклясиків

Вечір, присвячений п'ятдесятиліттю арешту і ліквідації трьох неоклясиків, відбувся в суботу, 19-го квітня ц. р., влаштований Науковим Товариством ім. Шевченка. Конференцію відкрила д-р Мирослава Знаєнко, професор Ратґерського університету в Ню Йорку, яка привітавши присутніх гостей в числі близько 50, прочитала вірш Павла Филиповича і ним впровадивала слухачів у настрій вечора.

Професор Василь Лев прочитав доповідь про неоклясиків—групу з п'яти поетів: Миколу Зерова, Максима Рильського, Павла Филиповича, Михайла Драй-Хмару і Освальда Бурґгардта (Юрія Клена), які почали свою поетичну діяльність ще перед і під час Першої світової війни, а офіційно виступили в перших роках створення УССР, коли в Україні поставали різні літературні угрупування, як символісти, неоромантики, футуристи і творили письменницькі об'єднання—„Плуг", „Гарт", „Ваплїте" тощо.

Вони змагали до масовости літературної творчости на службі большевицького режиму. Неоклясики, як і деякі символісти та неоромантики, не погоджувалися з такими напрямними літературної творчости . Хоч неоклясики офіційно не оформилися і не мали ніякого статусу, стали осторонь т. зв. письмак і творили з такою метою: ґрунтовне вивчення того, що в українській літературі є справді вершинним; засвоєння здобутків світової літератури; підвищення поетичної майстерности. Тому неоклясики переклали з античної літератури і клясицистичних зразків французького парнасизму.

Зеров, який неофіційно проводив групою неоклясиків, переклав клясиків римської і грецької літератури. Коли большевицькі критики, наймлені партією, стали сильно критикувати неоклясиків, вони не здавалися, боронилися, доказучи правильність своєї творчости. Заарештовано їх у 1935 році після суду, на якому закидали їм протидержавні дії, терористичні пляни і зв'язки з заграницею, засуджено в 1936 році на заслання—Зерова і Филиповича на Соловки, Драй-Хмару на Колиму. Звідти вони не вернулися. Два перші загинули в 1938 році, третій—19-го січня 1939 року. Рильський, спаралізований духовно, піддався режимові. Бурґгардт, що раніше виїхав до Німеччини до рідні, не повернувся і врятувався. Літературна продукція трьох засланих поетів відносно не велика, та вагома своєю гарною клясичною формою, головно сонета, ще більше змістом, яким творить велике і виховне місце в українській літературі XX століття.

З черги проф. Оксана Ашер прочитала доповідь п. з. „О, п'ятірне ґроно нездоланих співців". Це вірш „Лебеді" її батька, вірш, що став причиною переслідування Драй-Хмари і решти неоклясиків.. Доповідачка звернула увагу на красу й вагомість сонета в літературі, який саме був улюбленою формою творчости неоклясиків. У творчости неоклясиків вів перед Зеров, який удосконалював форму сонета. Він та інші неоклясики працювали над підвищенням і вдосконаленням різних родів поезії, притаманних старинній римській і грецькій літературі і клясичним зразкам західньоевропейської літератури, яку теж з замилуванням перекладали або наслідували.

Сонет „Лебеді", що, як пояснив сам поет, був присвячений ґрону французьких унанімістів, містив теж алюзії до сучасного стану української справжньої поезії під большевиками. Тому большевицький режим почав нагінку на поета і двох інших неоклясиків (Зерова і Филиповича). Драй-Хмару арештовано в 1935 році і після показного процесу заслано на Колиму. Там важко працюючи, поет мав надію повернутися з заслання після відбуття „кари". Та важкі і жорстокі умовини в таборах зломили його, фізично сильного, і довела до загину.

З листів, що їх писав поет до родини, довідуємося про його страждання, невиносимі фізичні й моральні муки, які поклали край його життю. Проф. О. Ашер подала критику творчости неоклясиків большевицькими вислужниками. Рівночасно подала теж відгуки про творчість неоклясиків , між іншим, проф. Ігоря Кочуровського, який дуже високо оцінив творчість неоклясиків і визначив місце їхньої творчости в історії української літератури.

Доповідачка згадала також і про мистецьку творчість Максима Рильського, що зломаний численними арештами не витримав фізичних і і моральних знущань і пішов на службу режимові. Згадала і про Освальда Бурґгардта, який скористав із виїзду до Німеччини (був німецького роду) і під псевдонімом Юрія Клена продовжував працю неоклясиків. Долі засланих колеґ присвятив поему „Прокляті роки". Крім того написав велику епопею „Попіл імперій".

Вечір закрила проф. М. Знаєнко. Проф. Я. Падох повідомив присутніх, що останній том епопеї Клена приготований до друку його сином Вольфрамом Бурґгардтом. Видає його НТШ в ЗСА.

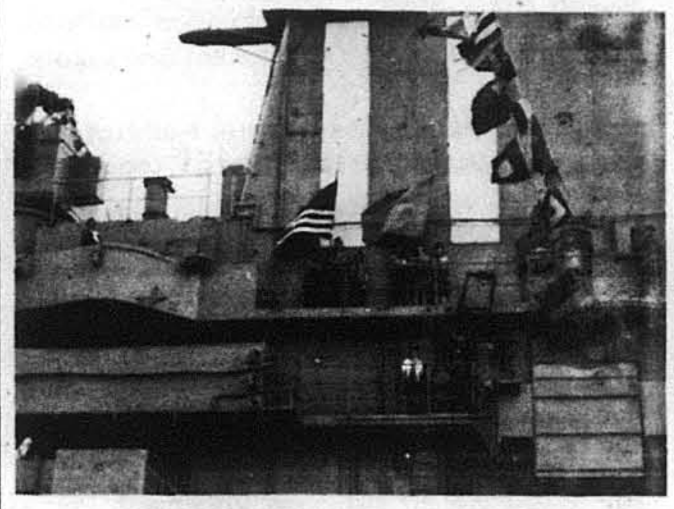
Після конференції заходами проф. Оксани Ашер та д-р Ірени Падох запрошено присутніх на каву і солодке.

Канцелярія НТША

ПРОДОВЖУЮТЬСЯ ПОШУКИ чотирьох членів залоги вітрильника „Гордість Балтимори", який затонув минулого тижня під час бурі біля Багамських островів. Решта членів залоги, чотири мужчини і дві жінки, які лишилися в живих, прилетіли в четвер, 22-го травня, до З'єднаних Стейтів Америки. Лікар берегової служби Алфред Браcсел сказав, що стан здоров'я врятованих „відносно задовільний, але всі вони в тій чи іншій мірі дістали соняшні попечення". Врятовані повідомили, що вони бачили тіла двох членів залоги, які плавали недалеко того місця, де затонув вітрильник.

ГАЗЕТА „ВАШІНҐТОН ПОСТ" нарешті надрукувала підготовану статтю про справу Роналда Пелтона, проти публікації якої виступав Уряд ЗСА. 10-го травня президент Роналд Реґен телефонував голові управління компанії „Вашінґтон Пост" Кетрін Ґреґе і просив її не друкувати статтю про справу Пелтона, колишнього агента Сі-Ай-Ей, якого посуджують в шпигунстві в користь СССР. З такою ж просьбою звернувся до редакції дорадник Президента в справах крайової безпеки адмірал Джан Пойндекстер, директор Управління крайової безпеки генерал Вілліям Одом та інші високопоставлені представники Адміністрації. Однак редакція не прислухалася до цих просьб. Головний редактор газети сказав, що на його думку, стаття не містить нічого такого, чого Москва не знала б уже від самого Пелтона.

Свято Моря на американському кораблі

Американський і український прапори повівають на кораблі „Інтрепид".

В суботу, 26-го квітня ц.р., з ініціятивою СУМА при участі українського громадянства, відбулося відсвяткування Свята Моря, яке відбулося на літаконосці „Інтрепид" на ріці Гадсон у Манґеттені, Н. Й.

Проминуло 68 років з цього часу, як українські моряки, які повнили службу у царській фльоті, вивісили український прапор. З цього моменту визнали Чорноморську фльоту Української Народної Республіки.

Промову про Свято Моря виголосив Петро Матіяшек, СУМА Пассейк. Голова Крайової Управи СУМА д-р Аскольд Лозинський виголосив промову про завдання СУМА на поселеннях зберегти українську традицію і духовість. Він відтак подарував команді корабля пропам'ятну плиту з нагоди відвідин української молоді на кораблі.

Дальше церемонія відбулася на покладі корабля, де відспівано американський і український гимни та вивішено оба прапори. На закінчення відбувся похід до заднього кінця корабля, де А. Лозинський і Стефан Журавський кинули у воду вінки в пам'ять впавших героїв, американських і українських моряків.

Після цього присутні вислухали історію самого корабля, який брав активну участь у Другій світовій війні на Тихому океані.

Прогулька на кораблі була зорганізована Осередком СУМА в Пассейку.

ЗАСТУПНИК МІНІСТРА інформації в новому філіппінському уряді президента Коразон Акіно Едуардо Зіяльсіта зрезиґнував зі свого посту нібито з особистих причин. Пізніше він заявив кореспондентам, що з огляду на непорозуміння з міністром інформації Теодоро Льоксіном він мусів залишити свій пост для загального добра і задержання престижу президента К. Акіно.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого Найдорожчого й ніколи Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА й ДІДУСЯ

бл. п.

Андрія Ройовського

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

у вівторок, 27-го травня 1986 р., о год. 9-ій ранку
в церкві св. Духа в Бруклині, Н. Й.
при 160 Північ 5-та вул.

Про молитви за душу Покійного просить

дружина — ЕМІЛІЯ з дітьми й внуками

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої
МАМИ, СЕСТРИ І СВАХИ

сл. п.

МАРІЇ ОЛЬГИ МУЗИЧКИ

будуть відслужені

СЛУЖБИ БОЖІ

у понеділок, 9-го червня 1986 року
у Кентоні, Огайо, в церкві св. Миколая;
в Акроні, Огайо, в церкві св. Духа;
у Пармі, Огайо, в катедрі св. Йосафата;
у Пармі, Огайо, в церкві св. Андрія;
у Чикаґо, Ілл., в катедрі св. Миколая;
у Чикаґо, Ілл., в соборі свв. Володимира і Ольги;
у Ню Йорку, Н. Й., у церкві св. Юра;
у Рочестері, Н. Й., у церкві св. Йосафата.

Про молитви та участь в Святих Літургіях, за спокій душі Покійної просить

РОДИНА

В ЛОНДОНІ УСТУПИВ з посту міністра шкільництва і виховання Кайт Джозеф, один з найбільших прихильників прем'єр-міністра Маргарет Тачер в уряді і Консервативній партії. На його місце Тачер найменувала більш поміркованy людину 51-річного Кеннета Бейкера. У консервативних колах поширювались поголоски, що колишній міністер шкільництва, якому минуло 68 років, хворий і мусить лікуватися.

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, під проводом інж. Романа Ракочого, ст., подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановані такі турніри:

4-6-го липня — УСЦАК-Схід
9-10-го серпня — Подвійні гри
29-го серпня — 1-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
14-15-го вересня — Запрошеневий УНС
28-29-го вересня Подвійні гри Пласт
4-5-го жовтня — КЛК.

ПРОГРАМА З'ЇЗДУ ОБ'ЄДНАННЯ СЕНЬЙОРІВ УНС

Неділя, 1-го червня 1986 р.
2:00 по пол. — Реєстрація
6:00 веч. — Привітальна вечеря

Понеділок, 2-го червня
Год. 9:00 ранку — Служба Божа в намірені живих і померших членів Об'єднання
11:30 ранку — Відкриття, прийняття програми і вибір президії такомісій з'їзду
1:00-3:00 по пол. — Обід
3:00 по пол. — Відчитання і прийняття протоколу з 11-го З'їзду Об'єднання; звіт Управи та Контрольної комісії дискусія над звітами та їх прийняття
6:00 по пол. — Вечеря
8:00 веч. — Товариська програма

Вівторок, 3-го червня
Год. 10:00 ранку — Продовження дискусій
1:00 по пол. — Обід
2:00 по пол. Зустріч з головним предсідником УНС (можливі зміни)
6:00 веч. — Вечеря
8:00 веч. — Товариська програма

Середа, 4-го червня
9:00 ранку — Прогулянка автобусом до „Гайд Парку"
3:00 по пол. — Мистецька виставка
6:00 по пол. — Вечеря
8:00 веч. — Товариська програма

Четвер, 5-го червня
10:00 ранку — Вибір нової Управи; внески і запити
1:00 по пол. — Обід
3:00 по пол. Доповідь (ще не узгіднено)
5:00 по пол. — Перерва
6:00 по пол. — Бенкет з програмою; забава під звуки оркестри „Няка" Гірняка

П'ятниця, 6-го червня
10:00 ранку — Резюме З'їзду; прийняття резолюцій і закриття З'їзду
12:00 год. дня — Прощальний обід

МОТЕЛІ В ОКОЛИЦІ „СОЮЗІВКИ"

Для інформації подаємо адреси мотелів в сусідстві „Союзівки":

Chelsa Motel, Rt. 44-55, tel.: (914) 626-3551 Ціна: 30 дол. за 2 особи, говорить по-українськи
Star Lite Motel — Rt. 209, tel.: (914) 626-7350. Кімнати: одна особа 35 дол., 2 особи 37 дол.
Continental Motel — Rt. 44-55, tel. (914) 626-4000. Ціна: 2 особи (одно подвійне ліжко) 28 дол., 3 особи (додається одно подвійне ліжко) 36 дол.
Rondout Motel — Rt. 209, tel.: 647-5620. Власниця українка. 2 особи 25 дол. (одно подвійне ліжко).
Chuchra Daria — RR 2, Box 243 B. (Samsonville Rd.). Тел.: 914-626-7248. Кімната: 5 дол. від особи.

ПРОГРАМИ ТОВАРИСЬКИХ ЗУСТРІЧЕЙ

З суґестіями щодо програм товариських зустрічей просимо звертатися до таких осіб:

Olga Liteplo, 941 — 57 St., Brooklyn, N. Y. 11214, tel.: (718) 854-6992
Catherine Kozak, 1882 Long Terrace, Union, N.J. 07083 Tel. (201) 687-8582
Eva Uzych, 103 Canterbury Dr., Wallingford, Pa., 19086, tel.: (215) 872-2100
Olga Paproski, Hattertown Rd., New Town, CT., 06470. Tel. (203) 426-4017

З появою книжки „Нескорені Березільці"

„Ріка"; Ульріхт—Й. Гірняк, Рената—В. Левицька

В 1939 році до Львівського Драматичного Театру ім. Лесі Українки приїхав визначний режисер, актор колишнього театру „Березіль" Борис Балабан. Він ставив в цьому театрі п'єси та був викладачем в Театральній Школі у Львові. Його предметом була майстерність актора. Б. Балабан був актором европейського стилю зовнішністю, культурною товариською поведінкою. Нам, студентам, було цікаво слухати його виклади. Часами він оповідав про працю в театрі „Березіль", а зокрема про акторів Йосифа Гірняка, Олімпію Добровольську та про Леся Курбаса, які в тому часі були на засланні в Чібю, а Леся Курбаса уже було зліквідувало НКВД. Нам студентам не судилося бачити театру „Березіль" з його основником, учителем, актором, режисером Лесем Курбасом та його акторами.

В березні 1942 року до Львівського театру приїхав реж. Йосиф Гірняк з дружиною Олімпією Добровольською, які оживили драму в театрі. Актори драматичного амплуа зраділи, що будуть працювати під такими майстрами сцени, як Йосиф Гірняк і Олімпія Добровольська. Реж. Й. Гірняк цікавився молодими адептами сцени, абсольвентами театральної школи, які були зайняті в оперному хорі або на статистичних ролях. Й. Гірняк спостерігав цих молодих адептів сцени і як бачив, що це талант, витягав з хору та давав їм в п'єсах ролі, які він ставив.

Реж. Й. Гірняк ставив „Ревізор з Петербургу" М. Гоголя, ролю Хлестакова дав молодому абсольвентові Театральної Школи Степанові Залеському, який цю ролю виконав блискучо, в п'єсі „Мина Мазайло" М. Куліша ролю Улі реж. Й. Гірняк дав молоденькій і гарненькій Вісі Дичко, яка заграла цю ролю чудово, про що писали критики „Краківських Вістей" і „Львівських Вістей".

В 1943 році вперше на львівській сцені реж. Й. Гірняк поставив „Гамлета" В. Шекспіра, ролю Офелії дав молодій талановитій Лізі Чепіль, яку вона виконала з колосальним успіхом. Автор цих рядків часто зустрічався з маестром Й. Гірняком на терені театру, а по виставі в театральному „Касино". При таких нагодах маестро Й. Гірняк розказував багато про свої ролі і праці в театрі „Березіль" з Лесем Курбасом та про заслання до Чібю, де він створив з в'язнів театр.

З появою книжки „Нескорені Березільці", редакції Валеріяна Ревуцького, яка вийшла у 90-ліття корифея українських театрів Й. Гірняка, Спілка Письменників „Слово" і нюйоркське громадянство в доказ пошани і любови до ювілята виповнила вщерть залю Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку 16-го червня 1985 року. Тому що в книзі „Нескорені Березільці" В. Ревуцького немає згадки про працю маестра Й. Гірняка і О. Добровольську у Львівському Театрі в роках 1942-44, автор цих рядків позволить собі пригадати читачам про цей період, а саме про їхні постанови і ролі, які грав Йосиф Гірняк в львівському театрі: „Хитра вдовичка" К. Ґольдоні, реж. Й. Гірняк, „Ревізор з Петербургу" М. Гоголя, реж. Й. Гірняк і в ролі городничого Антона Антоновича Сквозніка-Дмухановського, „Степовий гість, реж. Й. Гірняк і в ролі Мусія, „Лилик", реж. В. Блавацький, Й. Гірняк в ролі Фроша, судового возьного, „Тріюмф прокурора Дальського" К. Гупала, реж. В. Блавацький, Й. Гірняк в ролі Кацнельсона, слідчого ГПУ, „Облога" (Ю. К.) реж. Й. Гірняк і в ролі Карльо Дольче, „Мина Мазайло" М. Куліша, реж. Й. Гірняк в ролі Донвугілля П. Гірю, „Пташник з Тиролю", реж. В. Блавацький, Й. Гірняк в ролі проф. Вюрмхена, „Ріка" М. Ґальбе, реж. І. Іваницький, Й. Гірняк в ролі Райнгольда Ульріхта, а Віра Левицька в ролі Ренати, „Гамлет" В. Шекспіра, реж. Й. Гірняк, Гамлет—В. Блавацький, Офелія—Ліза Чепіль, „Самодури" К. Гольдоні, реж. Й. Гірняк і в ролі Люнарда.

Йосиф Гірняк в кожній ролі був інший, виразний і незабутній. Як режисер і педагог своє знання передавав своїм акторам, з якими працював у львівському театрі та студентам Театральної Студії.

М. Івасівка

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 8.

І. Ленчук, Джерзі Сити	60.00
К. Миско, Кергонксон	17.00
М. Мисюк, Лінбрук	17.00
Б. Волошинович, Ст. Пітерсбург	16.98
С. Павлишин, Мейпл Гайтс	15.00
В. Баніт, Ст. Ленард	12.00
В. Барабаш, Гартфорд	12.00
І. Вакарик, Банф	12.00
ЗУАДК, Філядельфія	12.00
І. Кінтер, Торонто	12.00
С. Никорчук, Піттсфілд	12.00
Ю. Семущак, Чикаґо	12.00
Р. Сікора, Брентфорд	12.00
П. Слотюк, Філядельфія	12.00
о. Г. Врублевський, Фріленд	10.00
С. Гусар, Рочестер	10.00
І. Ґерчук, Торонто	10.00
Т. Шлапак, Ст. Пітерсбург	10.00
Д. Кулинич, Соґертіс	8.00
Ю. Яримович, Чикаґо	8.00
І. Верига, Монтреаль	7.00
П. Ганчарик, Гартфорд	7.00
Д-р Р. Дзюбик, Норвуд Парк	7.00
Х. Касюхнич, Юньйон	7.00
М.Б. Коропецький, Балтимор	7.00
Д-р Л. Крохмалюк, Торонто	7.00
І. Лаврів, Чикаґо	7.00
Л. Маґун, Джексон Гайтс	7.00
Ю. Никифорук, Міннеаполіс	7.00
А. Петрик, Смокі Лейк	7.00
І. Свищук, Бейон	7.00
П. Шандрук, Філядельфія	7.00
І. Ґавліч, Ст. Ленард	5.00
Е. Кругляк, Рочестер	5.00
М. Кульчицька, Монтреаль	5.00
І. Сось, Силвер Спрінг	5.00
О. Стецура, Торонто	5.00
о. І. Ткачук, Ню Йорк	5.00
І. Хома, Бруклин	5.00
П. Щерба, Вільмінґтон	5.00
М. Дикий, Джексон Гайтс	4.00
І. Кучеренко, Ліверпуль	4.00
М. Мельничук, Філядельфія	4.00
С. Терентюк, Клівленд	4.00
Ю. Харченко, Монтаґю	4.00
Д-р В. Ящун, Піттсбурґ	4.00
Т. Рибка, Чикаґо	3.00
А. Бачинська, Монтреаль	2.00
О. Бица, Ст. Катаринс	2.00
М. Більчак, Торонто	2.00
П. Байчук, Стратсфорд	2.00
І. Бу:ало, Вест Петерсон	2.00
А. Василів, Рочестер	2.00
М. Возняк, Геммонд	2.00
О. Врублівський, Ґлен Еллин	2.00
П. Врублівський, Довнерс Ґров	2.00
В. Гавриляк, Рочестер	2.00
о. Я. Гайманович, Монтреаль	2.00
Р. Гарас, Бетлегем	2.00
Ю. Гнат, Ірвінґтон	2.00
М.О. Головатий, Кравн Пойнт	2.00
П. Гуменюк, Вай Міллс	2.00
С. Гуцкало, Стоні Крік	2.00
С. Ґавур, Торонто	2.00
Л. Ґонзалез, Ровздейл	2.00
М. Дембіцький, Гарвуд Гайтс	2.00
В. Дембич, Вінніпеґ	2.00
О. Дідух, Піррфондс	2.00
А. Доліней, Філядельфія	2.00
Т. Загаєвич, Клівленд	2.00
Я. Загора, Нюарк	2.00
В. Калин-Магмет, С. Орендж	2.00
С. Конрад, Філядельфія	2.00
О. Копачівський, Гамілтон	2.00
Т. Королишин, Олін	2.00
Д-р В. Коропей, Трентон	2.00
К. Кос, Джерзі Сити	2.00
М. Лаврин, Воррен	2.00
Д-р В. Левицький, Сан Ситі	2.00
М. Любезний, Норвуд Парк	2.00
П. Микуляк, Вільмінґтон	2.00
М. Олійник, Голліс	2.00
Т. Онуфрик, Лонґ Айленд Ситі	2.00
І. Плис, Трентон	2.00
О. Пясецька, Даксбири	2.00
В. Сілецький, Лорейн	2.00
С. Сколоздра, Бриджпорт	2.00
А. Смук, Виндгем	2.00
Я. Стасик, Воррен	2.00
П. Стасів, Воррен	2.00
М. Тимчишин, Міссіссаґа	2.00
А. Тишко, Філядельфія	2.00
Г. Фірман, С. Озон Парк	2.00
М. Ханас, Бруклин	2.00
М. Школяр, Ґлен Спей	2.00
Г. Шкудор, Воррен	2.00
В. Ягла, Гатборо	2.00
Л. Яцків, Ню Йорк	2.00
П. Яцук, Окала	2.00
А. Левкович, Колюмбус	1.00